

Jsou zde opět velikonoce. Svátky, které jsou na tom v této společnosti, **co se oblíbenosti týče, o poznání hůře než ony velmi milé svátky vánoční.** Zdá se, že pro to jsou naprosto **pochopitelné důvody.** Vždyť k velikonočním patří tzv. **Velký pátek**, který se prý vyznačuje především **těžko přehlédnutelnou chmurou.** A hned po té přijde **Velikonoční neděle** se současnému člověku naprosto **nevysvětlitelným a nepochopitelným Ježíšovým vzkříšením.** A to všechno v čase, kdy lidé lidé přejí, **aby už konečně skončil** pošmourný zimní čas a vyhléžejsluníčko.

Je ovšem tato představa oprávněná, odpovídá tomu, s čím se setkáváme v těch nejzávažnějších **svědectvích o velikonočních událostech, v evangeliích ?** – Zastavme se proto v krátkosti u jednoho z líčení, co se při „ onom “ Velkém pátku dělo.

„ *v poledne nastala tma po celé zemi* “ / Mt 27, 45 / . To **není žádný fyzikální údaj.** Nýbrž tohoto **příměru bible** užívá tenkrát, když sděluje, že dochází **k rozhodujícímu střetu mezi silami zla a Tím, kdo je tou rozhodující moci v tomto světě** / Hospodinem / Ex 10, 22nn (střet s faraonem), Am, 8, 9 (soud nad zpronevěřilým Israelem)/. Ano, dá se povědět, že pro svědky zvané evangelia právě na tomto místě – **na kříži** vztyčeném **nedaleko Jeruzaléma** - dochází k tomu **rozhodujícímu střetu, události v dějinách světa** . Střetu, který vyvolá **Ten, kterému na člověku velice záleží a přeje si, aby ten Zlý nemohl nad člověkem zvítězit** / zotročovat jej a rozvracet / . Ten Zlý dokáže skutečně dostat Ježíše až na kříž, ale jenom tam, nic víc / to je to **nejdůležitější bojiště v tomto světě** / .

Uprostřed „ této tmy “ se **rozláhá nepřeslechnutelné** „ drsné volání “ - „ *elí lema zabachtani* “ / v převodu – Bože, proč jsi mě opustil ? / . Jak tomu rozumět ? Především je třeba povědět, že se **jedná o citát ze sbírky žalmů** / (přesně žalmu 22), textů, které **kdyby neměly nějakou souvislost s Bohem a jeho jednáním, pak by zřejmě v bibli nebyly**, bylo by zbytečné se jimi zaobírat / . A tak, **byť je toto volání výrazem nepominutelné šířajícího děsu a úzkosti** / ukřížování je přeci cílevědomé utýrání k smrti a přiznejme, že někdy čteme tyto příběhy povrchně a „ lacině “ (nakonec to všechno se samozřejmě - i to nepřijemné a bolestné - v dobré obrátí)/ **neznamená, že taková situace - opuštěnosti** / „ nevratného ukončení vztahu “ / **ze strany Boha skutečně nastala** / ostatně, **kdyby tomu tak bylo, bylo by takové volání naprosto zbytečné** a my bychom četli **tento příběh nanejvýš jako odstrašující příklad**, nikoliv jako evangelium (přínos, obohacení)/. Ano, **dostane - li se člověk do spárů toho Zlého, může propadnout takovému děsivému zoufalství.** A **Ježíšova cesta** není marná a zbytečná, **má smysl jenom tehdy, „ vymáchá - li se “ v takové úzkosti.**

Jenže **ukřížováním velikonoční příběh nekončí**, děje se v určitých souvislostech.

A tak „ *se trhá chrámová opona* “ . I to je především symbolické dění. **Končí tedy čas vžité představy, že Bůh je pouze „ kdesi “ za oponou a že k němu mají přístup jen někteří** / jedno jakým způsobem se k „ tomu dostali “ / a ti ostatní jsou na ně odkázáni / „ bez nich to nejde “/. **Roztržená opona** znamená, že **možnost společenství s Bohem** je trvale otevřena naprosto každému. A **člověk do ní nevstoupí za pomoci „ jakýchsi úkonů “ / perfektně vymyšlených a bezchybně provedených /, ale jenom tak, že přijme Ježíše jako dárce této jedinečné možnosti** / jistě je užitečné připomenout v této souvislosti jednu z ústředních myšlenek z pojednání určeného „ Židům “ / těm, pro které znamená Starý zákon velice mnoho / – „ *Ježíš zrušil oponu...proto smíme předstoupit před Boha...a máme neotřesitelnou naději* “ . / Žd 10, 20 – 3 / .

Čím má tedy pro nás být Velký pátek ?

Jistě **ne jakousi vzpomínkou na minulost**, tedy na to, co se tenkrát odehrálo, **událost uzavřenou, ukončenou**. Ale je to děj, který se bezprostředně **dotýká každého z nás**. Vždyť věci se mají tak, že **podnes se ten Zlý chce zmocnit vlády nad celým světem a podniká „ výpady “**, ve kterých vstupuje do našich životů a **není bez úspěchu**. **Není zde ovšem jenom tento „ terorista “** / ten, kdo je všeho schopný, aby získal nadvládu („ měl navrch “) /, ale je tu **také či především Ten, kdo se tomu Zlému „ neuhnul “ a tak člověka „ zaštitil “ a to, co se člověku nevydařilo „ vzal na sebe “ a jeho láska je s to nejrůznější zranění na duši / vztah k Bohu / i v srdci / vztah k lidem / uzdravit**. Právě **v tom je Velký pátek jedinečný a bezpochyby k němu patří vděčná radost**.

Může se stát – i když to nikomu nepřeji, leč musíme s tím počítat – že se **proti nám “ spiknou nedobré moci “**, kterých v tomto světě není málo – žádná okrajová záležitost / pokouším se citovat autora, jehož jméno se mi žel nevybavuje /.- **nemoc, neštěstí, nepřátelství** ...a my se, **dostaneme “ až na „ úplné dno “** / a budeme „ řvát děsem “ (což není ostuda) /, pak vezme, že **je tu Ten, který zná tyto „ prostory “ či události**. **Ne jako zvědavý divák, ale jako ten, který „ to bere na sebe “** / snímá břemeno Iz 53, 4 / . Nežůstaneme v tom sami, bude nám nablízku. A s takovou nabídkou se nikde jinde nesetkáme.

Velký pátek otevírá cestu do společenství s Bohem, s naším laskavým Otcem. **Není žádné moci v tomto světě, která by měla o člověka takový zájem**. **K tomu, abychom mohli do tohoto společenství vstoupit nepotřebujeme „ známosti “, „ lobisty “, „ černé fondy “**. Na to „ **zcela stačí “ Ježíš**. Ten, kterému na nás záleží. A i když mohl zvolit pohodlnější a snadnější cestu, zvolil tu, která začala v zastrčené jeskyni na „ okraji světa “ a směřovala přes nejrůznějších lidskou nouzi ke dni, události, které říkáme Velký pátek / kde neskončila /. Z toho se radujeme a za to ze srdce děkujeme.

Tábor 29. 3. 2013

vstup: J 3, 16

čtení: Mt 27, 33 – 44

před: Ž 23, 4

text: Ž 31, 6

VP: Ž 103, 3 -4

poslání: 1 Pt 2, 24